

Nr 512.

Av herr **Spångberg m. fl.**, om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 184, med förslag till förordning angående utsträckt tillämpning av vissa bestämmelser i § 13 av ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868 (nr 22) m. m.

I proposition nr 184 har regeringen föreslagit ett ingrepp i föreningsrätten så att olika föreningars och organisationers enskilda tillställningar i vissa fall skall betraktas såsom offentliga. Såsom stöd för förslaget anföres att en socialdemokratisk ungdomsklubb i Ystad för 21 år sedan anordnat ett från början avsett offentligt föredrag såsom enskilt, emedan polismyndigheterna förbjudit dess hållande såsom offentligt. Likaledes anföres att ett gränsfall förekommit år 1916, då högsta domstolen tolkat anföranden vid en kongress såsom »hållna inför sådan menighet eller folksamling, som enligt 10 kap. 14 § strafflagen avses», d. v. s. i viss mån offentligt. Vidare åberopas i motiveringen att organisationer bildats, som anordnat filmföreläsning och soaréföreställningar för sina medlemmar eller som i syfte att främja vissa grenar av idrott anordnat uppvisningar för sina medlemmar. Slutligen anföres att 10 s. k. nattklubbar utövar verksamhet i Stockholm och att två enskilda dansklubbar lär finnas i Göteborg.

Även om nattklubbarna torde vara av sådan art att deras verksamhet bör bli föremål för undersökning, kan det ej finnas skäl att på sätt i propositionen föreslås hindra övriga föreningars verksamhet och enskilda tillställningar. Den föreslagna lagstiftningen skulle åstadkomma olidliga förhållanden för många enskilda politiska och kulturella organisationer, under det att nattklubbarnas verksamhet säkert finner andra former för sin verksamhet. Det stöd, som samhället bör lämna för befrämjande av kultur och upplysning, uppnås ej genom skärpt polisförmyndarskap eller begränsning av föreningslivet. Därigenom försvåras endast arbetet för de organisationer, som tagit som sin uppgift bl. a. att verka för kultur, upplysning och sund förströelse. Den föreslagna lagstiftningen är ett klart ingrepp i föreningsrätten och bör av riksdagen avvisas.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte avslå proposition nr 184.

Stockholm den 4 april 1932.

Viktor Herou.

Nils Flyg.

Oscar Öhman.

Verner Karlsson.

J. P. Dahlén.

Aug. Spångberg.

K. Kilbom.

Edoff Andersson.

